

[Undervisningsministeren.]

opgaverne ene. Derfor er et samarbejde mellem flere nationer nødvendigt, og det er naturligt, at vi her i Danmark i særlig grad er opmærksom på, at et sådant samarbejde kommer i stand i størst mulig udstrækning mellem de nordiske lande, hvad det altså allerede er i betydeligt omfang.

Det ærede medlem hr. Rosing spurgte, hvordan det gik med oprettelsen af en folkehøjskole i Grønland. Jeg kan godt forstå, at det ærede medlem synes det trækker noget længe ud, før der træffes en afgørelse i sagen, men det har været nødvendigt at føre en række forhandlinger mellem de ministerier, der er interesseret i spørgsmålet, om visse praktiske ting ved sagens gennemførelse. Disse forhandlinger er nu ved at være afsluttet, så jeg meget snart vil kunne henvende mig til finansudvalget om de nødvendige bevillinger, således at arbejdet med rejsningen af højskolen kan begynde. Jeg ved, at der i det grønlandske folk er meget stor interesse for at få en folkehøjskole, og jeg vil meget gerne medvirke til, at man kan imødekomme ønskerne deroppefra i den allernærmeste tid.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen rejste spørgsmålet om, hvordan der i højere grad kan skabes en naturlig og jævn overgang fra skolen til arbejdsmarkedet. Det er jo rigtigt, at den nye lov i høj grad har til hensigt at tilvejebringe et godt samarbejde de to parter imellem. Gennem bestemmelserne om et 8. og 9. skoleår er der skabt betydningsfulde muligheder for en glidende overgang. Der har i tiden siden lovens vedtagelse været en levende debat om dette forhold, og det har været glædeligt at se den interesse, arbejdsmarkedets to parter viser spørgsmålet. Det er meget vigtigt, at man får knyttet en række fordele til den undervisning, der foregår i 8. og 9. skoleår, således at man på den måde kan give børnene et mål at arbejde hen til. Der kan næppe være tvivl om, at dette i forbindelse med, at undervisningen bliver stærkt interessebetonet med udgangspunkt i de problemer, der møder de unge umiddelbart efter deres afgang fra skolen, vil have til følge, at et langt større tal end hidtil fortsætter deres skolegang ud over 14 års alderen.

Hvad angår læseplansudvalgets betænk-

ning, vil jeg først understrege, at ministeriet i det kommissorium, læseplansudvalget fik, netop har understreget, at det var vejledende planer. Det er tanken, at den kreds af sagkyndige, der udgør læseplansudvalget, skulle fremsætte betydningsfulde forslag, hvorfra man ude omkring kunne hente inspiration og støtte, når man lokalt skulle udarbejde undervisningsplaner. Der vil ikke blive tale om, at læseplansudvalgets betænkning vil blive anvendt som et direktiv, og det er meget vigtigt, at man giver mulighed for, at gode lokale initiativer kan vinde frem. Jeg tror, at man i vid udstrækning vil følge de råd, læseplansudvalgets betænkning vil komme til at indeholde, og der er også grund til at pege på det nødvendige i, at der på visse områder er nogen ensartethed. Jeg tror, at der skulle være gode muligheder for en frugtbar udvikling, hvorved man forener den fasthed, der er nødvendig, med den frihed, som pædagogisk set er så vigtig på et område, hvor der stadig må være plads til fremskridt for liv og for bevægelse.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen nævnte skolebyggeriet og henstillede, at dette bringes så højt op på prioritetstlisten i det samlede byggeprogram som muligt. Jeg er ganske enig med det ærede medlem med hensyn til betydningen af, at skolebyggeriet med al mulig styrke fremmes. Det er af afgørende betydning, at skolernes lokaleforhold er i orden, og vi er inden for regeringen meget opmærksomme på at imødekomme de henvendelser, vi har fået angående nybyggeri af skolerne ud over hele landet.

Det ærede medlem spurgte endvidere om seminarieundervisningens forhold til folkeskoleloven af 1958. Seminarieloven af 1954 er en meget rummelig lov, som indeholder mange muligheder, der kan udnyttes til dels gennem ændringer af bekendtgørelsen af 5. april 1955 og i øvrigt ad administrativ vej. Man vil derfor i vid udstrækning kunne tilpasse seminarieundervisningen til den ny folkeskolelov, uden at en lovændring bliver nødvendig, men jeg tror, det er for tidligt at dømme helt sikkert om, hvorvidt alle rimelige krav til seminarieundervisningen kan tilgodeses uden lovændring.

For at skaffe klarhed over forholdet er der nedsat et udvalg, der skal forberede en